

Drustu pagasta Gatartas bibliotēkā ar mūzikas un dzejas vakaru aizsākās biedrības “Drustu acs” iniciatīva pievērst uzmanību mazajām lauku bibliotēkām un aktivizēt lasītāju loku, kā arī tās atbalstīt.

Uz sarīkojumu bija atbraukuši vairāk nekā 30 interesentu, tiesa, vairāk no Drustiem, Cēsīm, arī Rīgas. Uzstājās dzejnieks Raibis jeb Oskars Orlovs, muzicēja mūsdienu tautas mūzikas grupa “Nielslens Lielslens”. Klāvs Kalnačs un Mareks Kaminskis iepazīstināja ar jauno albumu “Kad kniebējs kniebj”.

Klāvs astoņus gadus dzīvo Gatartā, ģimene regulāri apmeklē vietējo bibliotēku. “Ciemā palikusi tikai bibliotēka un autobusu pietura. Te vairs nav arī veikala. Kad feisbukā izlasīju Arno Jundzes ziņu, ka Limbažu pusē, Skultes pagastā, saīsina bibliotēkas darbalaiku, tas lika aizdomāties, ka arī manas mīļās, tuvās bibliotēkas kaut kad varētu vienkārši nebūt vai viņai kaut kas varētu radīkāli samazināties. Bet gandrīz katrā novadā taču ir tāda maza bibliotēka – sabiedriskā vieta. Katrā ciemā tā ir svarīga, vajadzīga tiem, kuri tur dzīvo,” stāsta K. Kalnačs un uzsver, ka arī vietējiem grib atgādināt, ka turpat taču ir bibliotēka, kurā ir ne tikai grāmatas, var darīt daudz ko citu. Tajā ir ātrs internets. “Un reizē arī gribas pateikt paldies bibliotekāriem – jaukām, atsaucīgām, zinošām. Viņas savējos pazīst, zina katra intereses,” saka biedrības “Drustu acs” pārstāvis un mūziķis K. Kalnačs.

Mūziķi atzīst, ka prezentēt jauno albumu mazās bibliotēkās ir

Ar mūziku un dzeju pievērs uzmanību mazajām bibliotēkām

uzdrošināšanās, jo jāuzstājas dažādu vecumu un interešu cilvēkiem. “Daļa dziesmu uzrakstītas Gatartā un vasarā ierakstītas Mikusa Frišfelda ierakstu studijā, kura atrodas Raunā. Uz albuma vāciņa redzamas ar dermatīnu apsisstas durvis, tās fotografētas Raunā. Plakātā redzams, kā abi ar Mareku laižamies lejā no Tanīskalna,” pastāsta K. Kalnačs. Un liksamsakarīgi, ka mazo bibliotēku atbalsta mūzikas un dzejas vakaru cikls sākas tieši Gatartā.

Cik patlaban Gatartā un tuvākajā apkaimē ir iedzīvotāju, neviens pateikt nevar. Tikai sarunās vietējās sievas stāsta, cik kādreiz bijis kaimiņu, tagad tukšums. Maira Strazdiņa 32 gadus strādā Gatartas bibliotēkā. “Pirmās brīvalsts laikā Gatartas pagastā bijis 1200 cilvēku, kad te atnācu, bija pat 400,” viņa pastāsta.

Tiesa, Gatartas bibliotēka nebūt nav mazā. Tai ir ap 200 aktīvo lietotāju.

“Galvenais, ka cilvēki lasa. Ap 15 lasītāji ir pansionātā. Ir tādi, kuri pat te nedzīvo, bet viņiem

Var poētiski runāt, var dažādi aizstāvēt mazās bibliotēkas, bet to var izdarīt tikai tie, kam tās ir vajadzīgas, vienkārši izmantojot bibliotēku pakalpojumus.

■ **MŪZIKAS UN DZEJAS VAKARĀ.** Gatartas bibliotēkas bibliotekāre Maira Strazdiņa pateicas mūziķiem Klāvam Kalnačam un Marekam Kaminskim par atbalstu mazajām bibliotēkām.

Foto: SARMĪTE FELDMANE

grāmatas tiek nogādātas, viņi tiek apkalpoti,” atklāj bibliotekāre. Raunas novada domes priekšsēdētājs Aivars Damroze, kurš izpilda priekšsēdētāja pienākumus, arī ir gatartietis.

“Patiesībā tas ir bibliotekāres Mairas Strazdiņas vakars. Viņas neatlaidība, entuziasms ir tas, kāpēc Gatartā aizvien ir bibliotēka. Citur runā, ka bibliotēkām jābūt mobilām, Gatartas bibliotēka tāda bijusi vienmēr. Ja kādam vajag grāmatu, Maira to atnesīs, atveids,” pastāsta novada vadītājs.

Uz mūzikas un dzejas vakaru atnākušie atgādina, ka laukos jau visur cilvēku ir mazāk, līdz ar ga-

diem aizvien grūtāk mērot tālākus ceļus. “Līdz bibliotēkai man nepilns kilometrs. Nāku lasīt avīzes, žurnālus, ņemu uz māju,” pastāsta Anita Lamberte, bet drustēniete Genovefa Bojāre, kura kādreiz strādājusi Gatartas pastā un tagad apmeklē Drustu bibliotēku, uzsver, ka Gatartas bibliotēka vienmēr pulcinājusi cilvēkus, te cilvēkiem patīk nākt. “Man patīk lasīt, un regulāri nāku uz bibliotēku. Grāmatu piedāvājums ir plašs,” pastāsta gatartiete Daiga Novicka.

Mūziķi ar koncertu, viņu domubiedri dzejnieki ar jaunākajām vārsēm ciemosies vēl četrās ma-

zajās bibliotēkās dažādos reģionos - Vecumu, Stienes, Um-pārtes un Līkupēnu bibliotēkā.

Latvijas Bibliotēku biedrības valdes priekšsēdētāja, Latvijas Nacionālās bibliotēkas Bibliotēku attīstības centra galvenā bibliotekāre Māra Jēkabsone mazās bibliotēkas salīdzina ar mazām sirdīm, kas uztur laukos dzīvojošo cilvēku dvēseles. “Var poētiski runāt, var dažādi aizstāvēt mazās bibliotēkas, bet to var izdarīt tikai tie, kam tās ir vajadzīgas, vienkārši izmantojot bibliotēku pakalpojumus,” viņa atgādināja ikvienam, kurš bija atnācis uz sarīkojumu Gatartas bibliotēkā. □

Pieprasītas kultūras iestādes

Kas ir mazās bibliotēkas? Vai tās, kurām mazas telpas, vai vietējā kopienā ir maz iedzīvotāju? Laikam jau tās, kur maz iedzīvotāju. Taču funkcijas visām bibliotēkām ir vienādas,” saka Cēsu Centrālās bibliotēkas metodiskā darba vadītāja Zaiga Eglīte.

Par mazām varētu uzskatīt tās, kurām ir no simts līdz divsimt aktīvo lietotāju – tie, kuri izmanto bibliotēkas pakalpojumus.

Lai gan tiek runāts, ka laukos viss iet mazumā, arī mūsu pusē ir bibliotēkas, kurās aktīvo lietotāju skaits palielinās. Priekšu bibliotēkā 2017.gadā bija 635, pērn 665 aktīvie lietotāji, Dzērbenes bibliotēkā attiecīgi 257 un 304, Inešu bibliotēkā 180 un 184. Attīstās bibliotēka Ieriķos, kas tur darbojas tikai dažus gadus, pamazām apkārtējie iedzīvotāji aizvien vairāk to apmeklē, tā ir vietējais kultūras centrs. 2017.gadā bija 122, pērn 143 aktīvie lietotāji. Ja arī lietotāju skaits daudzās samazinās, ir bibliotēkas, kurās palielināties gadā izsniegto grāmatu skaits.

“Bibliotēkas ir atšķirīgas, katrā pagastā ir savas tradīcijas, iespējas, cilvēku intereses. Vismazākā ir Rāmuļu bibliotēka – 68 aktīvie lietotāji, bet tur objektīva situācija, tā atrodas skolā, bibliotekāre mērķtiecīgi strādā ar skolēniem,

tiek rīkoti dažādi pasākumi. Mārsnēnos arī bija ļoti aktīvs darbs ar bērniem, tagad skolas vairs nav, bibliotekārei jādomā, kā ieinteresēt dažādas paaudzes. Kaives bibliotēka ir senioru tikšanās vieta, te viņi saņem arī interneta pakalpojumus, tiek rīkoti izglītojoši pasākumi bērniem un pieaugušajiem. Zosēnu bibliotēkā iecienītas ir radošās darbnīcas. Ģikšos bibliotēkā ir bērnu rotaļu istaba, ir iecere tādu veidot Līvos. Rīdzenes bibliotēkā iecerēts, ka telpās pieņems pašvaldības speciālisti.

Tā ir pievienotā vērtība - vieniet ne tikai bibliotēkas pakalpojumi, bet vēl kas cits, lai cilvēki ietu uz bibliotēku,” stāsta Zaiga Eglīte un uzsver, ka mūsdienu bibliotekārs ir radošs kultūras darbinieks, nevis tehnisks darbinieks, kurš izsniedz un pieņem grāmatas. Katrs bibliotekārs prot atrast informāciju par savu novadu, to elektroniski apstrādāt, un tā ikvienam ir pieejama kopējā novadpētniecības datu bāzē. Daudzām bibliotēkām ir konti sociālajos tīklos – tā ir ātra saziņa ar lasītājiem par jaunumiem. “Bibliotekāram jābūt plašam redzeslokam. Un, protams, jāpārziņina mūsdienu tehnoloģijas,” atgādina Z.Eglīte un uzsver, ka neviens nevar pateikt, cik minūtes vajag katra apmeklētāja apkalpošanai, jo iedzīvotāju vajadzības ir

ļoti dažādas – no jaunas grāmatas atrašanas plauktā līdz deklarāciju iesniegšanai valsts iestādēs.

“Daudz kas ļoti strauji mainās, arī bibliotēkām jābūt mūsdienīgām. Un tādas tās ir. Taču dzīvojam reālā vidē, ja iedzīvotāju skaits samazinās, pašvaldībām jāizvērtē bibliotēku darbība, arī ļoti labu bibliotēku. Nav jau runa par likvidāciju, bet iespējām, ko tās vēl cilvēkiem var piedāvāt,” saka Cēsu Centrālās bibliotēkas direktore Natālija Krama.

Visi vēsturiskā Cēsu rajona astoņu novadu bibliotekāri ir apguvuši Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas sagatavoto valsts vienotās komunikācijas un mācību aktivitāšu programmu “Mana Latvija.lv. Dari digitāli!” un ir zinoši par daudzveidīgajiem valsts un pašvaldību e-risinājumiem. Bibliotekāri kļuvuši par digitālajiem aģentiem. “Viņi pārzina e-saziņu. Prot strādāt *latvija.lv*, veidot aplikācijas viedtālrunī. Vienkārši sakot - atbilstoši mūsdienu prasībām palīdzēt bibliotēkas apmeklētājiem kārtot lietas, noskaidrot, kas nepieciešams. Ja ko nezina, cilvēki iet uz bibliotēku. Un bibliotekāram jāprot palīdzēt,” stāsta Z.Eglīte un piebilst, ka ikdienas darbā bibliotekāri izmanto personīgos viedtālrunus. □

● VIEDOKLIS

MĀRA JĒKABSONE, Latvijas Bibliotēku biedrības valdes priekšsēdētāja, Latvijas Nacionālās bibliotēkas Bibliotēku attīstības centra galvenā bibliotekāre:

- Tāda termina - mazās bibliotēkas - nav. Par mazām var saukt nelielu ciemu vai mazu pagastu centru bibliotēkas. Tās ir mazās gaismas pilis, kultūras un kopienu centri.

Gatarta nav vienīgā Latvijā, kur nekā cita, izņemot bibliotēku, nav. Kur būs cilvēki, būs bibliotēkas. Pašvaldības plāno, kur vērts ieguldīt. Tā ir pašvaldību atbildība. Taču jāatceras, ka arī tiem dažiem, kuri dzīvo konkrētajā apkaimē, vajadzīga vieta, kur satikties.

Katrā novadā situācija ir citāda, jāatrod vidusceļš. Vietvaras cenšas saglabāt bibliotēkas, lik-

vidēt – tas ir ārkārtas lēmums. Ministru kabineta noteikumi nosaka, ka uz diviem tūkstošiem iedzīvotāju jābūt vienai bibliotēkai. Protams, var būt vairāk, ja iedzīvotājiem nepieciešams.

Pašvaldībām prakse ļoti dažāda. Desmit piecpadsmit kilometru no centra lasītājiem bibliotekāre ved grāmatas. Brauc bibliobuss. Tas nav lēts pakalpojums. Ārzmēs ir prakse, ka, tāpat kā skolēnus ved uz skolu, cilvēkus ved uz bibliotēku.

Lielākoties bibliotēkas tiek nodrošinātas ar jaunām tehnoloģijām, tās regulāri tiek atjaunotas. Grāmatu krājums tiek papildināts. Katrai grāmatai jābūt vismaz reizi gadā lasītai, lai krājums tiktu uzskatīts par vērtīgu.

Atalgojums bibliotekāriem nav augsts, vecākā paaudze pārtrauc darba gaitas, bet jauni vietā nenāk. Ir jābūt profesionāli zinošam, lai strādātu bibliotēkā. □

Lappusi sagatavojusi **SARMĪTE FELDMANE**

Publikācijas sagatavotas ar Valsts reģionālās attīstības aģentūras finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Mērķprogrammā “Reģionālo un vietējo mediju atbalsta programma” atbalstīts projekts nr. Nr.2/MEDIA/18/013

Valsts reģionālās attīstības aģentūra

UZZIŅAI

“Pašvaldības bibliotēka ir pašvaldības izveidota iestāde vai tās struktūrvienība, kuras valdījumā atrodas bibliotēkas krājums. Ikviena pašvaldība savā administratīvajā teritorijā nodrošina bibliotekāro pakalpojumu pieejamību iedzīvotājiem,” teikts Bibliotēku likumā.

Par savām novada pagastu bibliotēkām stāsta pašvaldību vadītāji: Elita Eglīte (Amatas novads), Hardijs Vents (Pārgaujas), Elīna Stapulone (Priekuļu), Indriķis Putniņš (Vecpiebalgas), Laimis Šāvējs (Jaunpiebalgas), Ainārs Šteins (Līgatnes), Aivars Damroze (Raunas novads).

H.Vents: - Pārgaujas novads ir mazs, bet izstiepts, bibliotēka pagastā ir vieta, kur cilvēkiem pulcēties. Ja citur bibliotēkas optimizē, tad Raiskumā tiek remontētas telpas, kur bibliotēka būs ērti pieejama, te būs vieta arī pastniekam. Ir idejas, ka varētu būt

āra lasītava, ieskicēti plāni, ko vēl darīs bibliotekārs, organizējot iedzīvotājiem kopā sanāksanas. Vēl novadā ir arī grāmatu izdales punkti, noteiktā dienā bibliotekārs kopā ar sociālajiem darbiniekiem ved grāmatas uz Kūdumu un Stalbes pagastā uz Rozulu.

E. Stapulone: - Svarīgs arī cilvēcisais faktors. Bibliotekāram jāredz vajadzības, jāpazīst cilvēki. Laukos bibliotēka ir vieta, kur satikties. Daudzi nāk lasīt žurnālus un avīzes. Liepas bibliotēkā notiek remontdarbi, tā kļūst plašāka, mūsdienīgāka ar jaunāko tehnoloģiju risinājumiem.

A.Šteins: - Abās Līgatnes novada bibliotēkās sākušas strādāt jaunas speciālistes, ir jaunu ideju

piedāvājums. Tiek rīkoti lasīšanas vakari, konkursi, tikšanās, un cilvēki tos apmeklē.

E.Stapulone: - Pasākumi bibliotēkā vairs nav vienmuļi kā kādreiz. Ja ir kāda tikšanās, dzejnieks ne tikai lasa savu dzeju, tiek piedāvāts vēl kas. Arī jauniešiem ir interese par bibliotēkām. Viņi izmanto internetu.

H.Vents: - Cik bibliotēka ir populāra, atkarīgs no bibliotekāra. Tā jau ir klasika – nopirksim mazāk grāmatu, mazāk nāks cilvēki, būs mazāk darba. Bez trakiem nekas nenotiek. Var izveidot ļoti modernu bibliotēku, ja darbinieks strādās bez ieinteresētības, nepiedāvās jaunas idejas, cilvēki nenāks.

A.Damroze: - Gatartā bibliotē-

kas nebūtu, ja bibliotekāre nestrādātu ar tādu entuziasmu. Viņa pazīst cilvēkus, apkalpo pansionāta iemītniekus, arī uz mājām nes grāmatas.

Raunas novada divos pagastos ir četras bibliotēkas. Pašvaldībai dienaskārtībā nav kaut ko mainīt. Likvidēt – tas jau ir vienkāršākais, taču jāsaprot, ko zaudēsim. Jauniešus interesē internets, kas bibliotēkā ir ātrāks nekā mājās. Arī izmantojot to, var bērnus piesaistīt grāmatu lasīšanai.

A.Šteins: - Vērtīgas grāmatas ir dārgas. Un ne jau katrai bibliotēkai tās jānopērk, ir taču starpbibliotēku sadarbība.

E.Eglīte: - Amatas novada piecos pagastos ir sešas bibliotēkas. Ciemati ir nelieli. Bibliotekāriem tiek palielināti pienākumi atkarībā no tā, kas konkrētā vietā svarīgs. Skujenes bibliotekāre būs atbildīga par viedā ciemata projektu, viņa arī sniegs interneta pakalpojumus, Ierīkēs būs klientu apkalpošanas centra pakalpojumi, Zaubē vēl tūrisms. Lai būtu pilna slodze, jādara vēl kas cits, jāpaplašina bibliotēkas pakalpojumu klāsts.

I.Putniņš: - Bibliotēkā ir periodika, ko nāk lasīt, un internets. Laukos cilvēki grāmatas lasa. Taču iedzīvotāju paliek mazāk, ar to jāreķinās. Vecpiebalgas novadā pārskatām bibliotekāru slodzes, pienākumus.

L.Šāvējs: - Tas ir mīts, ka bibliotēkas tiek apdraudētas, tās likvidēt neviens nedomā. Iedzīvotāju skaita kritums visos novados ir līdzīgs. Bibliotēku lielākie apmeklētāji ir vecākā paaudze. Viņi lasa grāmatas. Darbinieku pienākumu pārskatīšana gan jāveic, citas iespējas nebūs. Jo veiksmīgāku struktūru izveidosim, jo teritorija būs dzīvotspējīgāka.

E.Stapulone: - Novadā ir vairākas bibliotēkas, bibliotekāriem ir jāsadarbojas. Nav katrai jāpērk visas dārgās, vērtīgās grāmatas. Ļoti veiksmīgi darbojas starpbibliotēku abonements, var pasūtīt interesējošo izdevumu no jebkuras bibliotēkas Latvijā. Bet katram bibliotekāram ir svarīgi, lai tieši viņa bibliotēkā būtu šī grāmata.

A.Šteins: - Bibliotekāri ir profesionāli un zina par jaunāko, to, ko lasa iedzīvotāji.

H.Vents: - Visā pasaulē bibliotēku ikdiena mainās. Redzēju pie veikala lielu stikla grāmatu plauktu, katrs, kurš vēlas, var paņemt grāmatu lasīšanai.

E.Stapulone: - Tāds stends varētu būt autobusa pieturā. Piemēram, pasažieris pieturā Liepā paņem grāmatu, brauc uz Valmieru, pa ceļam lasa. Lielākās pieturās varētu būt šādi grāmatu plaukti.

A.Šteins: - To jau dara “Latvijas dzelzceļš”. Uz Siguldu kursē īpašais “lasītavas vilciens”. Vilcienā pietiek laika lasīšanai.

E.Eglīte: - Man stāstīja par sievieti, kura reizi nedēļā ņem brīvdienu no ģimenes, brauc ar vilcienu un lasa grāmatas. Viņa negrib neko citu, tikai lasīt. Zviedrijā redzēju bērnu grāmatu apmaiņu – viena ģimene atnes, cita paņem, atstāj zīmīti, ka paņēmusi. Mums saglabāties, ka kādam to vajag kontrolēt, reģistrēt. Arī bibliotēkās, ja kāds uzdāvina grāmatu, tā jāpieņem ar lēmumu kā ziedojums, jāreģistrē. Viss ir tik administrēts.

E. Stapulone: - Igaunijā bijām pie sadarbības partneriem. Tur ģimnāzijā nav bibliotekāra, bet grāmatas katrs pats noskenē. Mums trūkst uzticēšanās. □

Ieskats, kā pērn apmeklētās lauku bibliotēkas:

- Kaives - 117
- Inešu– 184
- Rozes – 128
- Zosēnu -134
- Raiskuma – 121
- Rīdzenes – 217
- Mārsnēnu – 198
- Veselavas – 167
- Skujenes - 134
- Ierīku – 143

Provizoriskais aktīvo lietotāju skaits 2018.gadā
Avots: Cēsu Centrālā bibliotēka

Bibliotēku skaits novados:

- Amatas novadā – sešas,
- Cēsu novadā – trīs,
- Jaunpiebalgas novadā – divas,
- Līgatnes novadā – divas,
- Pārgaujas novadā – trīs,
- Priekuļu novadā – četras
- Raunas novadā – četras,
- Vecpiebalgas novadā - piecas.

Bibliotēku ārējie apkalpošanas punkti:

- Cēsu Centrālajai bibliotēkai – Cēsu pansionāts,
- Skujenes bibliotēkai – Sērmūkšos,
- Gatartas bibliotēkai – Gatartas pansionāts,
- Raiskuma bibliotēkai – Kūdumā,
- Stalbes bibliotēkai – Rozulā,
- Veselavas bibliotēkai – Bērzkroga medpunktā un bērnodārzā.

Foto: SARMĪTE FELDMANE

Te var uzzināt jaunumus

INTA PĒTERSONE Inešu bibliotēkā strādā kopš 1981.gada. “Gadu gaitā bibliotēka ļoti mainījies. Arī mūsu darbā, ienākot jaunajām tehnoloģijām, palielinās iespējas, ko bibliotēka var piedāvāt,” saka pieredzējusi bibliotekāre un uzsver, ka nepārtraukti jāmācās, ļoti daudz jāzina un, protams, jāorientējas jaunākajā literatūrā.

Inešu bibliotēkas statistika rāda, ka 40 procenti aktīvo lietotāju ir strādājošie, 28 procenti skolēni, 13 – pensionāri, četri – mājsaimnieces, trīs – bezdarbnieki. Pērn septiņi procenti bibliotēkas apmeklētāju bija skolotāji. Tā kā Inešu pamatskolas vairs nav, arī bibliotēkas lietotāju būs mazāk. “Sievietes ir gan cītīgākas lasītājas (70 procenti), gan arī vairāk

izmanto citus pakalpojumus,” bilst I.Pētersone.

Ikdienā daudziem, kuri dzīvo pagasta centrā, tas jau ir kā rituāls – aiziet uz bibliotēku, apskatīt un palasīt avīzes, žurnālus, satikt kaimiņus. “Bibliotēka ir satikšanās vieta. Inešnieki apspriež pagasta un novada jaunumus. Tēpat blakus ir sociālais dienests. Cilvēki gados ar datoru ir uz jūs, jāpalīdz gan samaksāt rēķinus, gan grāmatvedības dokumentus sakārtot,” par ikdienas darbu stāsta bibliotekāre un uzsver, ka pašvaldība regulāri atjauno datus, speciālists uzmana, lai viss kārtībā.

“Inešnieki vislabprātāk lasa latviešu literatūru,” pastāsta I. Pētersone un uzsver, ka krājums ir plašs, katrs var atrast ko sev piemērotu. □

FAKTI

No pašvaldību budžeta

Ministru kabineta noteikumi nosaka, ka grāmatu un periodikas iegādei pašvaldību bibliotēkās jānodrošina ne mazāk kā 0,43 eiro uz vienu iedzīvotāju. Mūsu bibliotēkās pašvaldības atvēl ap eiro uz vienu iedzīvotāju. Arī noteikts, ka vienu trešdaļu piešķirtā finansējuma drīkst izmantot periodikas abonēšanai, pārējo grāmatu iegādei.

Ieskatam summas, ko pagājušajā gadā periodikas un grāmatu iegādei saņēma dažas lauku bibliotēkas:

- Inešu - 1863 eiro
- Jaunpiebalgas– 3872 eiro
- Kaives – 1528 eiro
- Taurenas– 2419 eiro
- Dzērbenes – 2430 eiro
- Liepas – 4724 eiro
- Zosēnu – 2694 eiro
- Līgatnes pagasta bibliotēka – 1671 eiro
- Mārsnēnu – 2022 eiro

Lappusi sagatavojsi **SARMĪTE FELDMANE**

Publikācijas sagatavotas ar Valsts reģionālās attīstības aģentūras finansālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Mērķprogrammā “Reģionālo un vietējo mediju atbalsta programma” atbalstīts projekts nr. Nr.2/MEDIA/18/013

Valsts reģionālās attīstības aģentūra